

Κοίτα τον κόσμο με τα παιδικά σου μάτια
κι ας γίνουμε φίλε στη ζωή συνοδοιπόροι.
Καθώς θα προχωράμε στα ορεινά τα μονοπάτια,
για τα πιο δύσκολα ψηλά κι άγνωστα όρη.

Θ’ ακολουθούμε της ζωής τις εμπειρίες
κι όλα τα ίχνη που μας χάρισε ο χρόνος.
Με τα σημάδια και των παλιών τις ιστορίες,
θα τον διαβούμε, όσο μακρύς κι αν είναι ο δρόμος.

**Συνταξιδιώτη φίλε μου να το θυμάσαι.
Εμείς μπορεί στο τέλος όλα να τα χάσουμε.
Δεν είναι λόγος την αλήθεια να φοβάσαι,
τώρα μαζί σ’ ένα ορεινό χωριό, πρέπει να φτάσουμε.**

Κι όταν απλώνεται η νύχτα σαν παγίδα
δίπλα στη φωτιά , τη σκοπιά θα μοιραζόμαστε.
Για να φυλάξουμε δυνάμεις στην ελπίδα
και το ταξίδι που και οι δυο το χρειαζόμαστε.

Μαζί στ’ απρόοπτα και ανάποδα ως το τέλος.
Βήμα το βήμα μέχρι εκεί που έχουμε σκοπό.
Δίπλα στον κίνδυνο που θα ’ρχεται σε βέλος,
πάντα θα με ειδοποιείς κα θα σε ειδοποιώ.

<https://www.youtube.com/watch?v=9ZWBdPFdqOA>